

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

NEKOŘ – ORLICKÉ HORY

30.5. – 3.6.2011

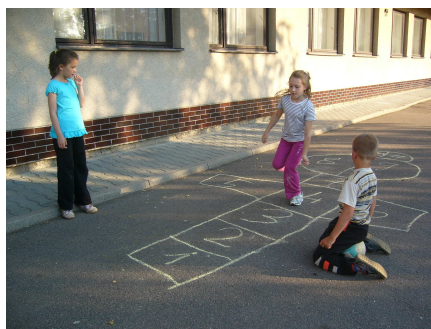
Letos jsme již po sedmé opustili naši školu na celý týden a vydali se společně se ZŠ Osík na školu v přírodě. Tentokrát do blízkých Orlických hor, do vesnice Nekoř, která je vzdálená od přehrady Pastviny pouhé 2 km. Jedná se o zotavovací středisko volného času Lužánky z Brna.

1.den

Po ubytování v krásných pokojích a dobrém obědě následoval krátký polední klid a první vycházka do okolí. Cílem našeho výletu byla nedaleká přehrada Pastviny a prohlídka vodní elektrárny. Tam nás obsluha elektrárny seznámila se základními údaji a zajímavostmi o elektrárně. Na hrázi děti obdivovaly obrovské kapry a amury.

Po návratu na ubytování a posilnění večerí jsme uspořádali turnaj ve fotbale a vybíjené mezi oběma

školami. Děti, které se nezúčastnily turnaje, si hrály s míči a kreslily si křídami před chatou.



2.den

Po snídani na nás čekal před chatou objednaný autobus, který nás odvezl do Klášterce nad Orlicí. Ten byl výchozím bodem pro naši turistickou vycházku k Zemské bráně. Šli jsme po naučné stezce kolem Divoké Orlice, kde nás informační tabule seznamovaly s chráněnou faunou a flórou v okolí. Zajímavostí stezky je Pašerácká lávka, přes kterou se v minulém století pašovalo levnější zboží z Polska. U horské chaty U Rampušáka jsme poobědvali, děti si pohrály na malém hřišti s houpačkami a pískovištěm.



Potom nás autobus převezl po klikatých silničkách na Suchý vrch, ze kterého jsme sešli k dělostřelecké tvrzi Bouda. Všichni jsme byli překvapeni z toho, co jsme zde viděli. Zvenku se tvrz zdá maličká, ale potom jsme byli ohromeni

stovkami metrů chodeb a velkými sály. Společně s tvrzí Hůrka patří mezi největší pevnostní stavby 30. let 20.století, které jsou na území ČR zpřístupněny. V roce 1995 dělostřeleckou tvrz Bouda zapsalo Ministerstvo kultury do seznamu kulturních památek ČR. Po prohlídce tvrže jsme došli do nedaleké obce Mladkov, kde na nás čekal autobus, který nás odvezl na ubytování.





V tento den děti absolvovaly nejdelší celodenní turistický výlet. Ušly v průběhu celého dne asi 15 km. Nejvíce nás překvapili žáci 1.třídy, kteří šlapali pěkně celý den a nikdo z nich si neposteskl, že už přeci jenom nemůže.

Mysleli jsme si, jak děti po večeri (výborné svíčkové) a výletě, budou unaveni. Ale omyl. Kdo zná děti ví, že jim stačí pouhých 10 minut na to, aby nabraly nové síly na další aktivity. Proto jsme ještě tento den večer vzali sportovní náčiní a šli s dětmi před chatu. Zde by na dětech nikdo nehádal, že mají za sebou celodenní výlet.

3.den

Třetí den našeho pobytu vyšel na 1.června, kdy je Den dětí, proto jsme

si pro ně připravili šipkovanou s hledáním pokladu.

Žáci 1.třídy dostali velký úkol. Jít s instruktorkou Eliškou jako první a vymyslet pro nás cestu k pokladu, který nám schovají. Byla to pro ně odměna za minulý den, kdy tak statečně šlapali. Ostatní zatím hráli různé míčové hry před chatou. V určeném čase jsme vyrazili za pokladem. Cestou jsme plnili různé sportovní, ale i vědomostní úkoly. Najít poklad nebylo tak jednoduché jak se zdálo. Ale nakonec všichni získali sladkou odměnou.

Opoledne přišla bouřka. Byli jsme ale na chatě, proto nám to tolik nevadilo. Na 3. hodinu odpoledne jsme měli objednanou prohlídku Muzea řemesel v Letohradu. Protože stále pršelo, pěší procházka do Letohradu se změnila v jízdu linkovým autobusem. V muzeu jsme zakoupili prohlídku expozice řemesel a staré školní třídy. Expozice řemesel je umístěna ve třech patrech bývalé sýpky. Viděli jsme zde výrobní pomůcky např. pekařů, tkalců, cukrářů, tesařů, potřeby na výrobu mýdla, kartáčů a mnoho dalších zajímavých věcí.



Ve staré školní třídě jsme zasedli do starých lavic a vyslechli jsme výklad paní průvodkyně. Potom si děti mohly zahrát na starém harmoniu, které funguje jako harmonika, zazvonit si na starý školní zvonek, prohlédnout si staré školní pomůcky. Na zpáteční cestu nám přestalo pršet, oteplilo se, proto si na rozloučenou s Letohradem děti koupily sladkou zmrzlinu.

Večer proběhl na naší škole v přírodě táborák s opékáním špekáčků a zpíváním u kytary.



4.den

Na předposlední den našeho pobytu byl připraven další celodenní výlet. Tentokrát jsme se jeli podívat do Častolovic, kde se nachází krásný zámek. Dějiny zámku sahají až do 13. století. V roce 1694 zakoupili Častolovice Šternberkové. Od roku 1948 byl zámek v majetku státu a v roce 1992 byl v restituci vrácen paní Dianě Phipps Sternbergové,

kteřá se jako jediná z původních obyvatel zámku dožila návratu. Majitelka bydlí v jedné z částí zámku, kde se nekonají prohlídky.

Součástí zámku je velký park s mini zoo. Zde jsme mohli vidět krásné pávy, pštrosy Emu, perličky, prasátka, kozy, bažanty, králíčky a jiná zvířátka.



Po té jsme šli do zámku, kde na nás čekala slečna průvodkyně. Poutavě nám vyprávěla o historii i současnosti zámku. Zámek je vybaven krásným nábytkem a doplněn nádhernou květinovou výzdobou.

Velkým překvapením pro nás bylo, když během prohlídky přišla do místnosti postarší paní s košíkem květin a malým psíkem. To jsme ještě nevěděli, že se jedná o majitelku zámku. O tom nás potom informovala naše příjemná průvodkyně. Zámek jsme si pozorně prohlédli, paní průvodkyně pochválila děti, že ji pěkně poslouchaly a byly hodné a vyšli jsme na nádvoří. Zde jsme poobědvali a měli jsme znovu velké štěstí, že se na nádvoří opět objevila paní hraběnka. Paní učitelky ji šly poprosit, zda bychom se s ní nemohli vyfotit. K naší velké radosti s tím souhlasila, proto zde máme fotografii z Častolovického zámku s paní hraběnkou. Paní hraběnka stojí uprostřed mezi dětmi v zeleném svetříku.



Při cestě zpět na naše ubytování jsme ještě navštívili hrad Litice, který byl vystavěn před rokem 1300. Jedním z majitelů byl i Jiří z Poděbrad. V současné době probíhá rekonstrukce a v opravených částech hradu probíhají prohlídky. S velkými zážitky z dnešního dne jsme se vrátili do Nekoře.

Večer byla pro děti připravená diskotéka. Zde se děti mohly ještě naposledy vyřadit. Unaveni z celého týdenního pobytu a s veselou náladou jsme šli spát.





Fotografie z našeho ubytování



5.den

V pátek ráno jsme se nasnídali, uklidili pokoje, rozloučili se a odjeli do naší školy. Tam jsme měli uvařený dobrý sladký oběd – naše oblíbené dukátové buchtičky.



Společná fotografie



Byli jsme moc spokojeni. Děti si chválily ubytování, stravování, doufáme, že i program.

Na otázku : Co se Ti tady líbí odpověděl jeden prvňáček – „Všecko.“

Těšíme se na příště. Kam? To se ještě uvidí.